

Слово Боже (на неділю)

Апостол Гал. 200 зач.; 1, 11-19.

Євангелія. Мт. 4 зач. 2, 13–23.

Браття, сповіщаю вас, що Євангеліє, яке я вам проповідував, не від людей; бож я його не прийняв, ні навчився від людини, а через об'явлення Ісуса Христа. Ви чули про мою поведінку колись у юдействі, про те, як я жорстоко гонив Божу Церкву та руйнував її. Я визначався серед багатьох ровесників з мого роду, будши запеклим прихильником передань моїх предків. Та коли той, хто вибрав мене вже від утроби матері моєї і покликав своєю благодаттю, зволив об'явити в мені Сина свого, щоб я проповідував його між поганями, я негайно, ні з ким не радившись, не пішов у Єрусалим до тих, що були апостолами передо мною, але пішов в Арабію і потім знову вернувся в Дамаск. Три роки після того пішов я у Єрусалим відвідати Кифу і пробув у нього п'ятнадцять день. Іншого ж з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.

Як відійшли мудреці, ангел Господній з'явився вві сні Йосифові й каже: – Устань, візьми дитячко і його матір, і втікай у Єгипет, і пробудь там, поки я тобі не скажу, бо Ірод розшукуватиме дитя, щоб його вбити. Вставши Йосиф, узяв уночі дитячко та його матір і пішов у Єгипет, де пробув до смерти Ірода, щоб збулося сказане Господом через пророка: з Єгипту я покликав мого сина. Тоді Ірод, побачивши, що мудреці насміялись з нього, розлютився вельми й послав убити у Вифлеємі й по всій окрузі всіх дітей, що мали менше ніж два роки, згідно з часом, що пильно вивідав був від мудреців. Тоді збулося те, що сказав був пророк Єремія: В Рамі чути голос, плач і тяжке ридання: то Рахиль плаче за дітьми своїми й не хоче, щоб її втішити, бо їх немає. Як же вмер Ірод, ангел Господній з'явився вві сні Йосифові в Єгипті і каже: – Встань, візьми дитячко та його матір і вернися в ізраїльську землю, бо вмерли ті, що чигали на життя дитятка. Устав він, узяв дитячко та його матір і прийшов в ізраїльську землю, але почувши, що в Юдеї царює Архелай замість Ірода, батька свого, боявся іти туди. Попереджений же вві сні, він пішов у галилейські сторони і, прибувши туди, оселився в місті, що зветься Назарет, щоб збулося сказане пророками, що Назорей назветься.

ПРАЗНИК СВЯТОГО ОБРІЗАННЯ

ПРАЗНИК СВЯТОГО ОБРІЗАННЯ

Найближчою важливою подією із життя Ісуса Христа, що наступає після празника Христового Різдва, є Господнє Обрізання і надання імені. Святе Євангеліє про це так говорить: "Як сповнилися вісім днів, коли мали обрізати хлоп'ятко, назвали Його Ісус — ім'я, що надав був ангел, перше, ніж Він почався у лоні" (Лк. 2, 21). Ісус Христос, як Бог і Законодавець, не був зобов'язаний виконувати релігійні приписи ізраїльського народу, та все-таки Він їм добровільно підкорився і їх зберігав. З тієї причини Він восьмого дня після народження піддався обряду обрізання. Цю подію святкуємо першого січня.

Тож погляньмо на закон обрізання і його значення у Старому Завіті, на встановлення празника Обрізання та його значення для нас.

ОБРІЗАННЯ У СТАРОМУ ЗАВІТІ

Звичай обрізувати дітей чоловічої статі є дуже старою практикою багатьох народів Сходу. Обрізання звичайно відбувалося у віці дозрівання хлопців і вважалося символом їхньої зрілості.

В ізраїльському народі обрізання стало законом від Авраама. Воно мало для жидів велике значення тому, що було символом їхнього союзу з Богом, у книзі Буття про це читаємо: "Сказав Бог до Авраама: "Ти берегтимеш союз мій, ти і твої потомки, в їхніх поколіннях. Ось мій союз, що його маєте берегти між мною і вами, і між потомками по тобі: кожного чоловіка серед вас обрізати. Ви обріжете тіло на передній вашій шкірці, і це буде знаком союзу між мною і вами. На восьмій дні життя мусить бути обрізане в вас кожне хлоп'я, у ваших поколіннях" (17, 9-12).

Припис обрізання мав для жидів далекосяжні наслідки. Обрізання насамперед було символом зарахування до членів жидівської релігії і народу. Воно означало підкорення себе нові і його обов'язкам. "Свідчу знову кожному, що обрізується, — каже святий апостол Павло, — він мусить увесь закон чинити" (Гал. 5, 3). Через обрізання кожний жидовин ставав учасником благословення і обітниць, Богом даних його народові. Воно було конечне, щоб брати

участь у пасхальній жертві. Укінці, невиконання закону обрізання потягало за собою виключення з членства народу. "А необрізаного чоловічої статі, — каже книга Буття, — що його тіло на передній шкірці не обрізано, такого викоринити з його народу: він поламав мій союз" (17, 14).

Слово "обрізання" вживається у Старому Завіті часто в символічному значенні, коли говориться про обрізання чи необрізання серця, уст чи вух, себто бути послухним Господу Богові чи бунтуватися проти Нього. Тому святий первомученик Степан робить закид членам синедріону: "Ви, твердошиї та необрізані серцем і вухом! Ви завжди противитеся Духові Святому" (Ді. 7, 51).

Старозавітне обрізання було прообразом новозавітного хрещення, що втілює нас у Христа. Святий апостол Павло, називаючи хрещення нерукотворним обрізанням, каже: "У Ньому ви були й обрізані обрізанням нерукотворним, коли ви з себе скинули це смертне тіло обрізанням Христовим. Поховані з Ним у хрещенні, з Ним ви разом також воскресли" (Кол. 2, 11-12).

ВСТАНОВЛЕННЯ ПРАЗНИКА

Празник Обрізання зародився і розвинувся спочатку в Західній Церкві, а потім перейшов до Східної. Латинська Церква первісно називала цей празник Господньою октавою, бо це був восьмий день після Різдва, що випадав якраз на Новий рік.

Давні погани вірили у таку прикмету: "Який перший день Нового року, такий буде і цілий рік". Тож, очевидно, того дня справляли різні забави, гульби, пиятику та різного роду карнавали. Мужчини перебиралися за жінок, а жінки за мужчин. Надягали на себе шкіри звірів, напр., голову корови, оленя чи собаки. Перебиралися за богів і богинь та навіть віддавалися розпусті. Святий Йоан Золотоустий, виступаючи проти тієї поганської гульби з нагоди Нового року, сказав: "Вони думають, що коли перший день цього місяця проведуть у задоволенні й радості, то й цілий рік буде такий... Це велика крайність — після одного щасливого дня очікувати такого

самого увесь рік... Щасливий для тебе буде рік у всьому тоді, коли ти не будеш пиячити першого дня, і коли першого й кожного дня робитимеш те, що вгодне Господеві" (Слово на Новий рік).

Свята Церква, щоб протидіяти тим мерзким поганським практикам, із настанням Нового року ззивала своїх вірних не до радості, а до посту й покути за гріхи поган. Святий Августин у своїй проповіді на Новий рік, заохочуючи своїх вірних до посту, каже: "Щоб припинити тілесну й похитливу радість поган, будемо всі в день Обрізання при Божій помочі постити, крім тих, що задля слабого здоров'я не можуть постити, і будемо всенародно молити Бога за тих жалюгідних, що ці дні Нового року по-своєму поганському звичаю переводять у розкоші й нездержливості". Цей піст подекуди тривав навіть три дні, як це видно з 17 правила Другого Собору 567 року в Турі у Франції: "Через те, що між празниками Христового Різдва й Богоявлення бувають поганські святкування, потрібно під час них три дні зберігати піст". Щойно в VI ст., коли під впливом християнської віри поганські святкування поволі пішли в забуття, празник Обрізання набирає радісного характеру. Після Другого Ватиканського Собору празник Обрізання у Латинській Церкві знову отримав свою первісну назву: Октава Доміні, тобто восьмий день після Різдва.

На Сході празник Обрізання став загальним десь у VIII-IX сторіччі, бо щойно з того часу візантійські календарі подають першого січня празник Обрізання і празник Василя Великого. Святий Андрій Критський (VIII ст.) має проповідь на празник Обрізання і святого Василя Великого.

Східна Церква в цьому празнику властиво відзначає дві події: Христове Обрізання і надання імені Ісус, що означає Спаситель. Тому цей празник у нас зветься також празником Найменування Ісуса Христа. У дев'ятій пісні канона утрєні празника співаємо: "Прийдіть і торжествуємо у святині Владики славні Христові найменування: Ісус назвався сьогодні іменем достойним Бога".

Празник Обрізання, хоча вважається великим, не належить до 12 великих дванадесятих празників. Він не має ані перед- ані попразден-

ства і, властиво, закінчує попразденство Христового Різдва. Канон утрєні празника уклад святий Степан Саваїт (VII ст.).

ЗНАЧЕННЯ ПРАЗНИКА ДЛЯ НАС

Празник Обрізання говорить нам насамперед про жертву й самовідречення. Нема правдивої служби Богові без дотримання Божих Заповідей та сповнення християнських обов'язків. Кожний християнин мусить практикувати духовне обрізання, яке є перемогою своїх похотей, злих нахилів та своїх пристрастей. "Ми бо "обрізання", — каже святий апостол Павло, — що духом служимо Богові, що хвалимось у Христі Ісусі, не покладаючися на тіло" (Флп. 3, 3).

Надання Христові імені Ісус вказує на святість і силу того імені та на його велике значення для кожного християнина. Сам Господь Бог надав Христові ім'я. "Вона породить сина, — говорить ангел Господній до святого Йосифа, — і ти даси йому ім'я Ісус, бо Він спасе народ свій від гріхів їхніх" (Мт. 1, 21).

Перед вознесенням на небо Ісус Христос дав своїм учням таку обітницю: "Ім'ям моїм виганятимуть бісів, говоритимуть мовами новими; гадюк руками братимуть, і хоч би що смертоносне випили, не пошкодить їм; на хворих руки будуть класти і добре їм стане" (Мр. 16, 17-18). Про святість і силу святого імені Ісуса свідчить святий апостол Павло: "Тому й Бог вивищив і дав Йому ім'я, що понад усяке ім'я, щоб перед іменем Ісуса всяке коліно приклонилося — на небі, на землі і під землею" (Флп. 2, 9-10).

Святий Йоан Золотоустий, пояснюючи слова псалмопівця: "Господи, яке предивне Твоє ім'я по всій землі" (Пс. 8, 2), каже: "Тим іменем знищена смерть, зв'язані біси, створене небо, відчинені брами раю, зсланий Святий Дух, раби стали вільними, вороги — синами, чужі — наслідниками, люди — ангелами". А до слів псалма "святе і страшне ім'я Його" (110, 9) він говорить: "А як ім'я Його святе і страшне? Його страхуються біси, бояться хвороби; тим іменем апостоли навернули вселенну; його, замість зброї, ужив Давид і побив чужинця; ним dokonano багатство великих діл; ним dokonуємо священні таїнства" (Бесіди на Псалми).

о.Юліан КАТРИЙ "Пізнай Свій Обряд"

Розклад богослужінь

Неділя 31.12.2023 – Неділя 30-та по Зісланні Святого Духа. По Різдві – Пам'ять св. і праведних Йосифа Обручника, Давида царя і Якова, по плоті брата Господнього. Прп. Меланії Римлянки

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
11:00 – Божественна Літургія **НАЖИВО** від Живе ТБ
18:00 – Велика Вечірня з литією та утрєня

Понеділок 01.01 – Обрізання Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа. Св. Василя Великого, аєп. Кесарії Каппадокійської.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
11:00 – Божественна Літургія
18:00 – вечірня

Вівторок 02.01 – Св. Сильвестра, папи Римського.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня

Четвер 03.01 – Св. прор. Малахії. Св. мч. Гордія.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня

Четвер 04.01 – Собор свв. сімдесяти апп.

Прп. Теоктиста, ігум., що в Кукумі Сікелійській.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня

П'ятниця 05.01 – Навечір'я Богоявлення.

Свв. мчч. Теопемпта й Теони.

Прп. Синклитики Олександрійської.

07:30 - Царські Часи
09:00 - Вечірня з Літургією св. Василя Великого та водосвяття

Навечір'я Богоявлення

17:00 - Велике повечеріє з литією

Субота 06.01 – Святе Богоявлення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.

06:00 - Утрєня та Божественна Літургія. Водосвяття
09:00 - Божественна Літургія
11:00 - Божественна Літургія. Водосвяття на Дніпрі
18:00 - Велика вечірня та утрєня

Неділя 07.01 – Неділя 31-ша по Зісланні Святого Духа, по Богоявленні. Собор св. славн. прор., предтечі і хрестителя Господнього Івана

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
11:00 – Божественна Літургія **НАЖИВО** від Живе ТБ
18:00 – Вечірня та акафіст за жертводавців

Водосвяття на Дніпрі

Субота 06.01 – Святе Богоявлення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.

06:00 - Утрєня та Божественна Літургія. Водосвяття
09:00 - Божественна Літургія
11:00 - Божественна Літургія. Водосвяття на Дніпрі
18:00 - Велика вечірня та утрєня

Станьте підписником «ВС»

Напишіть "ПІДПИСКА" до редакції
visnyksoboru@gmail.com

Душпастирі тижня

о. Роман Славич - (098) 253 93 44

о. Віталій Герасимів - (096) 380 93 43

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

ІВАН UA973052990000026004006804715
рахунок в ІВАН/980
Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

Privat24 sobor.ugcc.church

@sobor.voskresinnia

cathedral.ugcc@gmail.com

t.me/sobor_voskresinna

(067) 653-07-31

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна